

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 41. Ecclesiæ Toletanæ Primatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sedis Legato, coronatus, nam Sedes Co-
loniensis, Theodorico deposito, vacans A.C. 1215.
habebatur.

Illico, peracta coronatione, Fridericus votum peregrinandi in Terram sanctam edidit, ejusque exemplum Sigefridus Archiepiscopus, & Episcopi Leodiensis, Bambergensis, Passaviensis, Argentoratensis, ac complures alii Optimates & Principes secuti sunt. Exinde, Archiepiscopus Trevirensis, Coloniam delatus, cives hortatus est, ut Friderico Regi se se submitterent, atque operam jungente Duce Brabantia, persuasit. Die quarta igitur mensis Augusti solemniter Excommunicationis censuram solvit, & Interdictum, quibus Urbs Coloniensis uno anno & quinque mensibus, quod Ottoni Imperatori saveret, constricta fuerat. Otto vero Imperator, diu Colonia versatus, tumque ab omnibus desertus, ex ea quoque urbe fugere compulsus fuerat. Ceterum eadem die, qua Interdictum sublatum, Fridericus Rex urbem intravit.

§. XLI.

Ecclesiae Toletanae Primatus.

Uno mense ante Concilii exordium, videlicet die octava Octobris, Ro-
doricus Chimenez Archiepiscopus Toletanus.
Hist. Eccles. Tom. XIX.   A a   ta-to. II. p. 235.

MS. ap.
Gars. de
prim. Tolet.
to. 5. Conc.
p. 1637. &
ta-to. II. p. 235.

Sæcul. XIII. tanus causam Ecclesiæ suæ de Primatu in
A. C. 1215. quatuor Archiepiscopatus Braccarensem,
 Compostellensem, & Tarraconensem, &
 Narbonensem defendit, ut videlicet, si
 bene conjicimus, cuique eorum in futu-
 ro Concilio locus suus designari posset.
 Dixit vero, licentiam concedente Papa,
 in conclavi quodam Palatii Lateranen-
 sis coram Præsulibus, qui Concilio inter-
 futuri Romam advenerant. Tum etiam
 argumenta sua, & superiorum temporum
 auctoritatem, cui libet in lingua sua vul-
 gari & patria, Italica, Germanica, Fran-
 cica, Anglicana, Navarræa, seu Vasco-
 num, & Hispana exposuit, quod omni-
 bus prodigium post Apostolorum ætatem
 inauditum visum est. Ad muniendam
 Ecclesiæ suæ causam protulit Privilegia
 Pontificum, Honorii II. Gelasii II. Lucii II.
 Hadriani II. & Innocentii III. adjiciens,
 plures alios titulos sibi superesse. Tan-
 dem sententiam Cardinalis Hyacinthi,
 Alexandri III. Legati, pro Cerebruno
 Archiepiscopo Toletano contra Joannem
 Braccarensem latam recitavit. Ubi
 deinde Rodericus Toletanus conticuit,
 Archiepiscopus Braccarensis, qui dicenti
 adfuerat, objecit, se, cum ad tractandam
 hanc causam modo Romam vocatus non
 fuisset, de ea respondere non posse, nec
 etiam Cardinalis Hyacinthi sententiam
 unquam ad notitiam suam pervenisse.

Sup. Lib.
LXIX.
 §. 5. 39.

Rode

Rodericus reposuit: *Sancte Pater!* Sæcul. XIII. A C. 1215.
*nihil mirum, si Archiepiscopus Braccaren-
 rensis se auctoritate tua citatum fuisse,
 & latam a Legato Sacræ Sedis senten-
 tiam, inficietur, cum olim Burdinus, e-
 jus Antecessor, non solum seditionem in
 Ecclesiam Romanam commovere ausus sit,
 sed etiam Schismatis auctor extiterit.*
 Mox totam Burdini Antipapæ narravit
 Historiam, etsi in quibusdam falleretur,
 nam Ottonem Imperatorem memorat,
 ubi Henricus nominandus fuisset, & lo-
 co Alexandri III. Papæ Callistum II. ad-
 ducit. Sermonem clausit in hunc mo-
 dum: *Si ex præsentibus aliquis verbis
 meis fidem adhibere hæsitat, attollat ocu-
 los, & hanc ipsam historiam in pariete
 hujus loci depictam intueatur.* Sup. Lib. LXVI. §. 49.
Sup. Lib. LXVII. §. 23.

Illi levatis oculis, quod Rodericus affirmabat, conspicientes, Doctrinam ejus & ingenium laudarunt. Sed ego, quid in rem, de qua tunc agebatur, nempe de Ecclesiæ Toletanæ Primatu, seditio vel Schisma Burdini facere potuerit, non dispicio.

Eadem die Archiepiscopus Compostellensis in publico Consistorio dixit: *S. Pater!* *adduci vix possum, ut credam, Dominum Rodericum hæc serio postulare, ac modo Ecclesiæ Toletanæ subjicere velle Ecclesiam Compostellensem, tam antiquam quam nobilem, conditam & con-*

Sæcul. XIII.
A.C. 1215.

*secratam honori S. Jacobi Apostoli, Domini Nostri Consanguinei, qui primus fidem in Hispania prædicavit, innumera-
rabilem populi multitudinem ibi conver-
tit, & cujus Corpus in eadem Eccle-
sia quiescit. Respondit Rodericus: O
me beatum! si nihil aliud præter hoc
argumentum opponitur, causa vici. Ec-
clesiæ Compostellensis antiquitatem obji-
cis, quæ plus quam annos centum & no-
vem non complectitur (dicendum fuisset,
annos centum, novem demtis) nam Cal-*

Sup. Lib.
LXVII.
S. 36.

*listus Papa ille fuit, qui a Principe, Cle-
ricis, & Hispaniæ populo rogatus, anno
millesimo ducentesimo vigesimo quarto
jus Metropoliticum antiquæ & celebra-
rimæ civitatis Emeritanæ, nunc sub pot-
estate Saracenorum oppressæ, transtulit,
ut Devotionem Peregrinorum, Compo-
stellam petentium, augetet, ubi S. Ja-
cobi corpus sepultum creditur: Quippe
usque in illud tempus modicum solummo-
do oratorium stabat, ubi modo Ecclesia
Compostellensis visitur. Sequitur, Ec-
clesiam Toletanam esse antiquitate potio-
rem, utpote ætate S. Eugenii, S. Pauli
Discipuli, fundatam. Istud vero valido
argumento probare opus fuisset. Tum
Rodericus profequitur: Si ipse Ecclesia
sua nobilitatem ab invocatione S. Jacobi
Apostoli trahit, Ecclesia Toletana nomen
accepit a Sancta Maria Virgine, quæ
eandem*

Sup. Lib.
LXIX.
S. 36.

Sup. Lib.
XXXIX.
S. 40.

Sup. Lib.
XXXIX.
S. 40.

eam sua præsentia dignata est, cum se Sæcul. XIII.
 S. Ildephonso hujus Ecclesiæ Archiepisco- A. C. 1215.
 po, Sanctum Sacrificium offerenti, con-
 spicuum effecit. Si dicat Archiepisco-
 pus Compostellensis, S. Jacobum omnium
 primum in Hispania fidem prædicasse,
 hanc rem testimonio roborare illorum est,
 qui in lectione Sacræ Scripturæ versa-
 ti sunt. Ego vero aliud non legi, nisi
 potestatem prædicandi in Hispania ei da-
 tam fuisse, sed prius in Judæa & Sa-
 maria fidem denunciandi, jubente Herode
 Rege, cervices fuisse amputatas.

Nempe Rodericus nihil aliud, quam
 quod factum ex Scriptura scimus, lege- Act. 12. 2.
 rat. Tum prosequitur: Quomodo ergo
 fidem prædicavit in Regione, in quam nec-
 dum venerat? non ego temere nega vero,
 S. Jacobi corpus Compostellæ servari,
 quamvis non nulli dicant, terræ manda-
 tum fuisse Hierosolymæ, atque inde po-
 stea Constantinopolim translatum. At
 vero absit a me! ut ad stabiliendum
 Primatum meum dicam, Sanctæ Virgi-
 nis Corpus, quod in Cælo existere firmis-
 sime credimus, unquam in Ecclesia Tole-
 tana fuisse conditum. Potius membra a
 membris corporis mei abrumpi & avelli
 patiar, quam istud affirmem.

Hic dispicimus, quam firmas ab u- Sup. Lib.
 nius Sæculi spatio radices egerit opinio, LXVII.
 de Assumptione corporis Beatæ Virginis; §. 35.

Sæcul. XIII. cum Guibertus Nogentiniensis asserat, id
 A. C. 1215. Ecclesiam ipsius ætate affirmare non au-
 sam fuisse, sed tantum illud a Fidelibus
Guib. I. de credi non prohibuisse, Rodericus vero
pign. &c. c. 3. in facie totius Concilii Universalis fi-
Sup. Lib. dem, de Beata Virgine assumta in cor-
XLVIII. pore, tanquam in Ecclesia receptam pro-
 §. 46. pugnet. At opinionem de corpore S. Ja-
v. Tilm. to. I. cobi, Compostellæ existente, non ante
 p. 630. Sæculum nonum natam fuisse notavi-
 mus, quamvis hujus originis occasio i-
 gnoretur.

Episcopus Vici Ausonensis tam Ar-
 chiepiscopi Tarraconensis, Metropolitz
 sui, absentis, quam suo & Episcoporum
 Provinciæ suæ nomine respondit; Ar-
 chiepiscopum Toletanum nec Primatem
 esse, nec ipsos ad ei obediendum ullo
 pacto teneri. Archiepiscopus Narbo-
 nensis, illa die absens, altera in publico
 Consistorio respondit; se quidem ad Con-
 cilium Oecumenicum, neutiquam au-
 tem ad pertractandam Primatus Toleta-
 ni causam, Romam vocatum fuisse. Hæc
 die octava Octobris, anno millesimo
 ducentesimo decimo quinto, in Palatio
 Lateranensi acta. Innocentius Papa li-
 tem non diremit, sed Archiepiscopos
 Toletanum & Braccarensem ante Festum
 Omnium Sanctorum, anno sequenti, Le-
 gatos suos, mandatis idoneis instructos,
 mittere jussit. Interim Roderico Ar-
 chiepi-

Honor. III.
ep. 4. & 5.
to. II. Conc.

chiepiscopo concessit potestatem Legati ^{Sæcul. XIII.}
 Sedis Apostolicæ in Hispania ad annos A.C. 1215.
 decem, atque etiam licentiam dispensan-
 di in natalibus nothorum trecentorum,
 quorum aliquos ad Ordines sacros ad-
 mitteret, aliis Beneficia, etiam cura a-
 nimarum adjecta, conferret, alios ad va-
 rias Dignitates eveheret. Præterea au-
 ctoritatem ei tribuit dispensandi in cau-
 sa quorundam, ob sacrilegia excommu-
 nicatorum, Irregularium, aut Concubi-
 natus convictorum. Ex his Lector
 facile judicabit, quibus vulneribus Eccle-
 sia Hispaniæ affecta fuerit.

§. XLII.

Fridericus II. Imperator.

Inter Principum Sæcularium Legatos,
 in Concilio Lateranensi præsentis, a-
 derant Berardus Archiepiscopus Panor- ^{Ric. S. Ger.}
 mitanus, a Friderico Rege Siciliae, & qui ^{an. 1215.}
 dam Mediolanenses, missi ab Ottone Im-
 peratore, qui se deinceps Ecclesiæ Ro-
 manæ obedientem futurum promittebat.
 Verum Marchio Montisferrati, causæ
 Friderici Regis Siciliae addictus, Medio-
 lanensibus se se objecit, affirmans, neuti-
 quam audiendos esse, cum Otto jusju-
 randum Ecclesiæ Romanæ favens vio-
 lasset, illas urbes, excommunicationis
 occasionem, adhuc dum retineret, &
 plura alia Ecclesiæ amicitia indignum

Aa 4   effice-